

Въ Гюргево се събрали: Ст. Заимовъ, Н. Обретеновъ, П. Воловъ, Ст. Стамболовъ, Ил. Драгостиновъ, Г. Обретеновъ, Г. Бенковски, Христо Караминковъ, Иваница Данчевъ, Георги Измирлиевъ, Г. Икономовъ, Н. Славковъ, Георги П. Тодоровъ, Стоилъ войвода — всички избѣгали отъ България следъ възстанието въ 1875 г.

Дим. Горовъ и Ив. Стояновъ (български патриоти) живущи въ Гюргево, намѣрили и взели подъ наемъ една прикрита самостоятелна кжща на двама порумънчени българи, въ която се настанили да живѣятъ всички революционери, безъ никакъвъ другъ чуждъ човѣкъ. Нѣмали дори слуги, ни готвачи. Въ тази „казарма“, както я нарекли отпосле, революционеритѣ сами си готвили, палили печкитѣ и чистили стаитѣ.

Водачитѣ на революционното движение се събрали за да подготвятъ и то набързо ново поголъмо възстание. Започнали съвещанията. Въ тайнитѣ заседания участвували само главнитѣ водачи — Ст. Стамболовъ, който председателствувалъ, Ст. Заимовъ, Н. Обретеновъ, П. Воловъ, Иларионъ Драгостиновъ, Хр. Караминковъ, Г. Апостоловъ и Ив. Х. Димитровъ. Останалитѣ, допуснати въ „казармата“ само по препоръка на първитѣ, били „послушници“ (между тѣхъ и Бенковски). Тѣ участвували само въ извънредни случаи въ разискванията и то съ съвещателенъ гласъ.

Н. Обретеновъ пише: „Между тия 12 апостоли не всички вземаха участие при важнитѣ решения на въпроситѣ, но всички бѣха решителни и готови да умратъ за свободата на България. Иларионъ Драгостиновъ бѣше между тия, мнението на който се ценеше въ заседанията“.

И по горе: „Тѣй съставенъ Гюргевския комитетъ на апостолитѣ се състоеше отъ 12 души... като бѣхме дали честна дума, равносилна на клетва, че ще отидемъ между народа да го повдигнемъ